

Sylabus przedmiotu

Kod przedmiotu:	A-M48-V-10
Przedmiot:	Pracownia dodatkowa
Kierunek:	Malarstwo, jednolite magisterskie [10 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2012
Tytuł lub szczegółowa nazwa przedmiotu:	intermedia
Rok/Semestr:	V/10
Liczba godzin:	60,0
Nauczyciel:	Kuśmirowski Robert, dr hab. prof. UMCS
Forma zajęć:	laboratorium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	4,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 60,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 30,0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 30,0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Poziom trudności:	zaawansowany
Wstępne wymagania:	Student powinien posiadać wiedzę i zapoznanie dotyczące sprawnego łączenia różnych dziedzin sztuk plastycznych, powinien także być zapoznany z najnowszymi dokonaniem współczesnych artystów wizualnych, artystów kształtujących przestrzeń publiczną, oraz artystów prac site- specific i budowy instalacji artystycznych. Wymagane są koncepcje indywidualnych projektów, przy wykorzystaniu, różnych technik, podstawowa orientacja w programach komputerowych dotyczących pracy przy użyciu materiałów <i>wizualizujących</i> tj film, fotografia, obraz.
Metody dydaktyczne:	• autoekspresja twórcza • ćwiczenia laboratoryjne • ćwiczenia produkcyjne • konsultacje • korekta prac • objaśnienie lub wyjaśnienie • opowiadanie • pokaz • wykład informacyjny • wykład konwersatoryjny • wykład problemowy • z użyciem komputera
Zakres tematów:	"Dyplom Równoległy " Proponowane zadanie polega na realizacji szeregu prac, wykonywanych równolegle do planowanego w innej pracowni dyplomu artystycznego. To możliwość przerobienia podejmowanego tematu, techniki i materiału raz jeszcze na innych zasadach, często niemożliwych do zrealizowania w pracowniach macierzystych. To sprawdzian „wytrzymałościowy” na wielu płaszczyznach twórczych, począwszy od zdolności manualnych a skończywszy na zdolności przewidywania i reagowania na zadane ćwiczenia w czasie rzeczywistym. Przeprowadzane tak eksperymenty są odpowiedzią i za razem odkryciem zdolności improwizacyjnej na wielu płaszczyznach z użyciem wielu technik artystycznych. Wszystkie prace wykonywane są tylko podczas zajęć na materiałach zapowiadanych i ustalanych ze studentem. Każdy przypadek rozpatrywany jest indywidualnie i odpowiednio do dyplomowych planów. „Prace osobiste” Ćwiczenie na wyobraźnię i własne umiejętności przy użyciu zebranych doświadczeń, gdzie wchodzi wszystkie techniki plastyczne jak i ich wzajemne łączenie. Praca może mieć charakter instalacji, realizacji płaskiej, obiektu 3D, video, kolażu technologicznego, pod warunkiem doprowadzenia prac do jakości wystawienniczej. Projekt osobisty to również możliwość odkrycia nowych rozwiązań w często stosowanych materiałach przy zestawieniu z performatywnymi działaniami czy samym dźwiękiem. Stanowi też szansę na wykonanie prac z zakresu zainteresowań własnych, często dotyczących tematów prywatnych często bez szans na realizację w tradycyjnych pracowniach. Materiały użyte powinny być ogólnie dostępne, znajdujące się w naszym otoczeniu, znalezione i te z odzysku. Tego typu działanie jest dużym polem doświadczalnym, pozyskiwaniem wiedzy o stosowanych materiałach ich właściwościach oraz pokrewnym znaczeniu. Zadanie przewidziane jest na cały semestr
Forma oceniania:	• ćwiczenia praktyczne/laboratoryjne • inne • obecność na zajęciach • ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność) • praca semestralna • realizacja projektu • zaliczenie praktyczne
Warunki zaliczenia:	Zaliczenie odbywa się na podstawie przeglądu prac.

Literatura:	1. R.W. Kluszczyński, Społeczeństwo informacyjne. Cyberkultura. Sztuka multimediów, Kraków 2001 (wydanie 2: 2002). 2. J. Baudrillard, Symulacja i symulakry, Warszawa 2005. 3. Benjamin W., Twórca jako wytwórca. Poznań 1975. 4. Benjamin W., Dzieło sztuki w epoce możliwości jego technicznej reprodukcji, (przeł. K. Krzemień), red. A. Hellman ?Estetyka i film?, WAF, Warszawa 1972. 5. B. Kowalska, Sztuka w poszukiwaniu mediów. Warszawa 1985. 6. P. Krakowski, O sztuce nowej i najnowszej. Warszawa 1981. 7. J. Ludwiński, Sztuka w epoce postartystycznej. ?Pokaz? 2001, nr 32 8. Gołaszewska M., Zarys estetyki, PWN, Warszawa 1986. 9. Gołaszewska M., Świadomość piękna. Problemy genezy, funkcji, struktury i wartości w estetyce, PWN, Warszawa 1970. 10. Ingraden R., Przeżycie, dzieło, wartość, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1966. 11. Kosuth J., Sztuka po filozofii, red. S. Morawski, ?Zmierzch estetyki ? rzekomy czy autentyczny??, Czytelnik, Warszawa 1987. 12. Stróżewski Wł., O prawdziwości dzieła sztuki. Prawdziwościowa interpretacja dzieła sztuki literackiej, w ?Studia Estetyczne?, t. XV, Warszawa 1978. 13. Welsch W., Sztuczne raje? Rozważania o świecie mediów elektronicznych i o innych światach (przeł. J. Gilewicz)
Dodatkowe informacje:	podawane już na zajęciach
Modułowe efekty kształcenia:	01W Student, który zaliczył moduł, zna problematykę warsztatu wybranej, innej niż specjalnościowa, dyscypliny artystycznej oraz identyfikuje teoretyczne i praktyczne aspekty realizacji w zakresie tej dyscypliny 02U posiada, opartą na znajomości wzorców kreacji, umiejętnościach warsztatowych i praktyce w wybranej dyscyplinie, osobowość twórczą umożliwiającą wyrażanie własnych wizji artystycznych 03U świadomie i odpowiedzialnie dokonuje swoich wyborów twórczych 04U potrafi dokumentować, opisywać i publicznie prezentować własną twórczość w zakresie wybranej dyscypliny 05K rozumie potrzebę poszerzania swojej wiedzy i umiejętności warsztatowych oraz niezależności w działaniu i dobrej organizacji pracy 06K cechuje go kreatywność oraz zdolność elastycznej adaptacji do dynamiki procesu twórczego 07K dokonuje analizy i krytycznej oceny własnej twórczości w kontekście artystycznym i społecznym, zwłaszcza w odniesieniu do prawa własności intelektualnej
Metody weryfikacji efektów kształcenia:	zaliczenie na ocenę